

Sygn. akt V CSK 215/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku D. Ś.
przy uczestnictwie W. Ś., A. H., M. H. i E. Ś.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 listopada 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 9 lipca 2013 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą stanowiły podstawę wstępnej, merytorycznej oceny skargi kasacyjnej z punktu widzenia kwalifikowanych przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Dla skutecznego powołania się w skardze na przesłankę z punktu czwartego tego przepisu konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Argumentacja wnioskodawczyni powołana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiła przesłanka, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., zwłaszcza w aspekcie przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Skarżący dokonał we wniosku jurydycznej wykładni powołanej przesłanki ale jedynie ogólnie wskazał na nierozpoznanie przez Sąd odwoławczy wszystkich zarzutów apelacji, nie precyzując jakie zarzuty zostały pominięte. Ogólne zakwestionowanie, jednym zdaniem, prawidłowości postępowania dowodowego przed Sądem drugiej instancji także nie spełnia warunku wykazania kwalifikowanego naruszenia wskazanych przepisów postępowania. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębną konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) i nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi argumentów na uzasadnienie podniesionych w nim twierdzeń. Zważywszy na motywy Sądu Okręgowego i treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie, brak jest podstaw do przyjęcia, że skarżący skutecznie wykazał

niewątpliwe i widoczne *prima facie* naruszenie przepisów prawa stanowiących podstawę skargi.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

[aw]